

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5080/2019
04.06.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића и Бранке Дражић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Никола Јасика адвокат из ..., против тужене ВВ из ..., чији је пуномоћник Никола Малић, адвокат из ..., ради побијања дужникових правних радњи, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 4355/18 од 16.05.2019. године, у седници већа одржаној дана 04.06.2020. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж 4355/18 од 16.05.2019. године тако што се одбија као неоснована жалба тужилаца и потврђује пресуда Основног суда у Старој Пазови - Судска јединица у Инђији П 1211/17 од 18.06.2018. године.

ОБАВЕЗУЈУ СЕ тужиоци да на име трошкова поступка по ревизији исплате туженој износ од 117.375,00 динара у року од 15 дана од достављања преписа пресуде.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови - Судска јединица у Инђији П 1211/17 од 18.06.2018. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев, којим су тужиоци АА из ... и ББ из ..., као правни следбеници ГГ, тражили да се утврди да уговор о поклону сачињен од стране ДД из ..., оверен пред Основним судом Стара Пазова под Ов. бр. .../...од 11.02.2014. године, у корист тужене ВВ из ... а чији је предмет $\frac{1}{2}$ идеална дела на непокретности - парцеле .../..., земљиште под зградом, објектом од 64 м², парцеле број .../... - земљиште под зградом од 655 м² које се води као земљиште уз зграду и други објекат и парцеле број .../... земљиште уз зграду од 263 м² које се води као њива друге класе, све уписано у лист непокретности ... КО ... не производи правно дејство према тужиоцима у делу потребном за намирење њиховог новчаног потраживања наведеног у овом ставу изреке, и тужена ВВ из ... обавезана да трпи да се тужиоци намیره у наведеним износима, као и да им исплати трошкове парничног поступка са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је предлог за одређивање привремене мере. Ставом трећим изреке, обавезани су тужиоци да надокнаде туженој трошкове поступка у износу од 110.237,50 динара у року од осам дана под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 4355/18 од 16.05.2019. године, ставом првим изреке, усвојена је жалба тужилаца и пресуда Основног суда у Старој Пазови - Судска јединица у Инђији П 1211/17 од 18.06.2018. године у побијаном делу одлуке о тужбеном захтеву и трошковима поступка преиначена тако што је усвојен тужбени захтев и утврђено да уговор о поклону сачињен од стране ДД из ..., оверен пред Основним судом у Старој Пазови под Ов. бр. .../... од 11.02.2014. године, у корист тужене ВВ из ... а чији је предмет $\frac{1}{2}$ идеална дела на означеним непокретностима уписаним у лист непокретности број ... КО ... не производи правно дејство према тужиоцима у делу потребном за намирење тужилаца у појединачним новчаним износима са одређеном каматом наведеним у изреци првостепене пресуде, а тужена ВВ обавезана да трпи да се тужиоци намире за наведене износе и да тужиоцима исплати трошкове првостепеног парничног поступка у износу од 206.575,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде до исплате, у року од 15 дана под претњом извршења, док је захтев тужене да јој тужиоци надокнаде трошкове поступка у износу од 110.237,50 динара одбијен. Ставом другим изреке обавезана је тужена да тужиоцима надокнади трошкове жалбеног поступка у износу од 100.450,00 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате у року од 15 дана под претњом извршења.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу на основу члана 403. став 2. тачка 2. и члана 408. Закона о парничном поступку (ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија тужене основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, подносилац тужбе - сада покојни ГГ, чији су тужиоци наследници, има новчано потраживање од дужника ДД утврђено правноснажном пресудом Основног суда у Сремској Митровици - Судска јединица у Инђији П 3057/11 од 07.09.2013. године (главни дуг у износу од 967.500,00 динара са затезном каматом). Уговором о поклону Ов .../... од 11.02.2014. године ДД је супрузи - туженој поклонио свој удео од $\frac{1}{2}$ идеална дела на породичној стамбеној згради површине у основи од 64 м² и парцели .../... површине 982 м² у КО Дужник правног претходника тужилаца нема другу непокретну имовину. Он је власник два путничка возила марке „...“, једног типа „...“ и другог типа „...“ оба произведена 2001. године. Запослен је у иностранству где остварује зараду у износу од 1.200 евра месечно. Тужиоци и њихов сада покојни отац нису покушали да у извршном поступку наплате новчано потраживање од дужника ДД.

На основу тако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је, применом чланова 280, 281, 283. и 284. Закона о облигационим односима одбио тужбени захтев, са образложењем да није испуњен други, кумулативно предвиђени законски услов за побијање дужникове правне радње - да је иста предузета на штету повериоца, који је остварен ако услед њеног извршења дужник нема довољно средстава за испуњење повериоачевог потраживања. С тим у вези, првостепени суд закључује да је тужена доказала да постоји друга имовина из које може бити наплаћено потраживање

тужилаца, јер њихов дужник има два путничка возила и месечну зараду у висини од 1.200 евра, при чему тужиоци нису покушали да принудним путем остваре наплату свог потраживања.

Другостепени суд сматра да је нижестепени суд погрешно тумачио законски услов за успешност побијања дужникове правне радње - да је иста предузета на штету повериоца. По становишту тог суда, значење законске формулације: „да дужник нема довољно средстава за испуњење потраживања повериоца“, није у томе да дужник нема никаквих других средстава за намирење потраживања, било када и на било који начин, већ да оштећење поверилаца постоји увек када због предузете правне радње дужник више нема довољно средстава да испуни потраживање у целости, у року доспелости или у најкраћем разумном року у коме би морао и могао испунити потраживање да није било спорне правне радње.

Из наведених разлога, по налажењу другостепеног суда, побијање дужникове правне радње у овом случају је основано, јер из утврђених чињеница произилази да је намирење потраживања из преостале имовине дужника знатно отежано - продајом путничких возила старости 18 година могао би се наплатити само незнатни потраживања тужилаца, а остатак потраживања морао би се наплатити из дела зараде коју тужилац остварује у иностранству, у неразумно дугом временском периоду.

По становишту Врховног касационог суда, основано се изјављеном ревизијом указује да је другостепени суд погрешно применио материјално право.

Одредбом члана 280. став 1. Закона о облигационим односима прописано је да сваки поверилац чије је потраживање доспело за исплату, без обзира кад је настало, може побијати правну радњу свог дужника која је предузета на штету поверилаца. Према другом ставу ове одредбе, сматра се да је правна радња предузета на штету поверилаца ако услед њеног извршења дужник нема довољно средстава за испуњење повериоцевог потраживања.

Из наведене одредбе произилази да није свака радња дужника подобна да буде предмет успешног побијања (паулијанском тужбом), већ само она која је предузета на штету поверилаца, односно она која је дужника довела у стање инсолвентности у којем он није у могућности да изврши плаћање дуга.

У конкретном случају, ценећи све околности које постоје у време закључења главне расправе (моменат правнорелевантан за разрешење спорног правног односа), дужник тужилаца није инсолвентан јер, поред власништва на два путничка возила, остварује редовне месечне приходе у висини од 1.200 евра. То значи да дужник има имовину из које је могуће принудним путем наплатити новчано потраживање тужилаца, без обзира што би се извршење његове наплате морало спроводити у иностранству.

Имајући изложено у виду, на основу члана 416. став 1. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

Тужена је успела у поступку по ревизији и зато су тужиоци дужни да јој надокнаде трошкове поступка по том ванредном правном леку у укупном износу од 117.375,00 динара и то: за састав ревизије 22.500,00 динара, за судску таксу за ревизију

77.950,00 динара и за судску таксу за одлуку по ревизији 16.925,00 динара. С тога је, на основу члана 165. став 2. у вези са чланом 153. став 1. и чланом 154. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

**Председник већа - судија
Бранислава Апостоловић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић